

Amina

Amina kwam samen met een roedelgenoot bij Voordewindhond, omdat hun eigenaren besloten hadden uit elkaar te gaan. De zorg voor een behoorlijk aantal Afghanen was gewoon te zwaar voor een van de partners en bovendien praktisch gezien niet haalbaar. Bij dit soort

gebeurtenissen moeten beide partners plotseling voltijs gaan werken en dat is voor honden natuurlijk helemaal geen goede situatie. Dan is het echt beter om een ander huis te zoeken.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

En dat gingen we doen. Amina ging eerst even in opvang bij een Voordewindhonds opvanggezin. Op zich was dat een beetje een gok, want Amina kon echt niet met teven opschieten en moest thuis altijd apart gehouden worden van de andere teef. Maar wat denkt u? Amina was meteen dikke vriendinnen met de al aanwezige Afghaan in het opvanggezin. Geen centje pijn! Het blijft een miraculeus volkje, die Afghanen.

Amina ontwikkelde zich verder op alle fronten prima. Ze wende snel en begreep ook al heel snel hoe de regels van haar nieuwe gezin waren. Lekker loslopen bijvoorbeeld was een regel die haar heel erg goed beviel. Lekker overal mee naartoe? Ook prima. Even een paar uur alleen thuisblijven met de andere honden? Geen probleem. Kortom, een ideale hond!

Het duurde dus ook niet lang voordat via het toch inmiddels wel erg grote netwerk van de vereniging zich een echtpaar uit Duitsland meldde, met maar liefst 45 jaar Afghanenervaring. De laatste Afghaan was kort voor kerst overleden en het bestaan zonder Afghaan was echt heel erg verschrikkelijk.

Net voor de Coronacrisis ontmoetten we elkaar bij het opvanggezin. De hele bemiddeling gaat de boeken in als de allersnelste ooit. De kennismaking duurde wellicht 10 minuten; daarna was iedereen, inclusief en vooral Amina, gereed om de tocht terug naar Duitsland aan te vangen.

Amina, het ga je goed, meisje! We denken niet dat we een betere plek voor je hadden kunnen vinden.